

Від прикладання пальців глухне віск
І плями на березі точать присмерк,
Аж на устах проталин талий присмак, —
Зима на потічки перевелась.

Найменше джерельце імперську власть
Ховає під корою, ходить в бруньках,
По ринвах гребінцем тихенько бринька.
Весь краєвид під жолоби заліз,

Лиш селезінку чути в водостоках,
І обережно інший світ простукує
На масть, на чуйність, серце; ловить тон

І трудиться, щоб заки ще осмеркне
(В нові світи — нова хода і мірка!),
З топчійкою в кулястість увійти.